ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1951	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	Ἀριθμὸς φύλλου 207

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Ν. 1870. Περὶ κυρώσεως συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 1484)50 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὴν ἁρμοδιότητα λόγῳ ποσοῦ τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ ἄλλων τινῶν δικονομικῶν διατάξεων 1

Διατάγματα

Περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν 2
Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργῶν 3
Περὶ προαγωγῆς καὶ ἱδρύσεως δημοτ. σχολείων εἰς τὸν Νομὸν Ἰωαννίνων 4
Περὶ τρόπου καὶ χρόνου συμψηφισμοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος Ν. Διατάγματος 53)46 τῆς φορολογικῆς περιόδου 1948) 49 εἰς τὸν φόρον Δ' καὶ Ζ' Κατηγοριῶν καθαρῶν προσόδων Α. Ν. 942)1949 5

Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Περὶ μειώσεως τοῦ φόρου Δημ. Θεαμάτων εἰς πόλεις κάτω τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1870.

Περὶ κυρώσεως συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 1484)1950 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὴν ἁρμοδιότητα λόγῳ ποσοῦ τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ ἄλλων τινῶν δικονομικῶν διατάξεων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ ὑπ' ἀριθ. 1484 τῆς 14 Αὐγούστου 1950 Ἀν. Νόμος «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὴν ἁρμοδιότητα λόγῳ ποσοῦ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων τινῶν δικονομικῶν διατάξεων» δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 177 τῆς 17.8.1950 (Τεῦχος Α') Φ.Ε.Κ. καὶ οὗτινος τὸ κείμενον ἔχει οὕτω :

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1484.

Περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὴν ἁρμοδιότητα λόγῳ ποσοῦ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων τινῶν δικονομικῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 11ης Αὐγούστου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκ. Νόμου «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὴν ἁρμοδιότητα λόγῳ ποσοῦ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων τινῶν δικονομικῶν διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν ἄρθροις 300, 301 καὶ 303 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς καὶ ἐν ἄρθροις 294, 295 καὶ 297 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἀναφερομένη ποσότης δραχμῶν ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐδάφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 490 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν, ἀντικαθίστανται ὡς ἕπεται:

«Οἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἐπ' ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων περὶ ὅλων τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν εἰς κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀφορωσῶν ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων (2.500.000). Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Εἰρηνοδίκου συγχωρεῖται πάντοτε ἔφεσις, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ ἐξεδόθη ἀπόφασις ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς δι' εἰδικῶν ἢ ἐξαιρετικῶν νόμων, ὁ Εἰρηνοδίκης δικάζει ἀνεκκλήτως».

2. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 574 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νομοθετημάτων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τὰ Εἰρηνοδικεῖα δικάζουσιν ἀνεκκλήτως πᾶσαν διαφορὰν τοῦ ἐνοχικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ἐμπραγμάτου περὶ κινητῶν δικαίου, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον (1.000.000) ἐκκλητῶς δὲ τὰς αὐτὰς διαφορὰς μέχρις ἐπιδίκου ἀντικειμένου ἀξίας δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων (2.500.000) προσέτι δὲ πραγματικὰς ἀγωγὰς περὶ ἀκινήτων μέχρις ἀξίας δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων (1.500. 000) ἀλλὰ πάντοτε ἐκκλητῶς.

3. Καθ' ἃς περιπτώσεις δι' εἰδικῶν νόμων θεσπίζονται εἰδικαὶ διαδικασίαι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἡ λόγῳ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης ἁρμοδιότης καθορίζεται ἐν μὲν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἄρθρον 490 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς τοῦτο ἰσχύει ἑκάστοτε, ἐν Κρήτῃ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 574 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἰσχύει ἑκάστοτε.

Καθ' ἃς περιπτώσεις δι' εἰδικῶν νόμων θεσπίζονται εἰδικαὶ διαδικασίαι ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἡ λόγῳ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου ἁρμοδιότης καθορίζεται μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων (20. 000.000).

4. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται καθ' ἃς περιπτώσεις δι' εἰδικῶν νόμων τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἢ ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν εἶναι ἁρμόδιοι ἀδιαφόρως πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἄρθρον 530 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἀποφασίζει τὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν.1) Περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ κτήματα ἀναγομένων ἀγωγῶν μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων. ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια (4.000.000). Ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ταύτην λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψει ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἴτησις, ἄνευ τῶν ἐπιγενομένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων. 2) περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ὁποίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος αἰτούμενον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) ἢ ἐπὶ ἐλάσσονος εἰσοδήματος ἢ ἐλλείψεως τοιούτου ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸ κτῆνα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια (4.000.000).

2. Τὸ ἐδάφ. α' τῆς παραγράφου Α' τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 592 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἐν Κρήτῃ» ὡς τοῦτο τροποποιηθὲν διὰ μεταγενεστέρων νομοθετημάτων ἰσχύει ἤδη, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἀποφασίζει τὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν: 1) Περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ κτήματα ἀναγομένων ἀγωγῶν μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων. ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια (4.000.000). Ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ταύτην λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψει ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἴτησις, ἄνευ τῶν ἐπιγενομένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων. 2) περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ὁποίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος αἰτούμενον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) ἢ ἐπὶ ἐλάσσονος εἰσοδήματος ἢ ἐλλείψεως τοιούτου ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸ κτῆνα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια (4.000.000).

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀναφερομένη ποσότης δραχμῶν ἐν ἄρθροις 1 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 9/16 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐνδικάτεως μικροδιαφορῶν κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4904 τοῦ 1929 ὡς ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000).

Ἄρθρον 5.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 4/9 Σεπτεμβρίου 1925 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ τῆς 20 Ἀπριλίου/12 Μαΐου 1926, ἐκυρώθη διὰ τῶν Νόμων 3887 καὶ 4990 τοῦ 1929 καὶ ἐτροποποιήθη καὶ αὖθις διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 292/45 Α. Ν. καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 164/1946 ὁριζόμενον παράβολον, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν Εἰρηνοδικείων κατώτερον τῶν δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν ἄλλων δικαστηρίων κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000).

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑπὸ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀναφερόμενα ποσὰ παραστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν αὐξάνονται κατὰ τὸ κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὅριον εἰς τὸ διακοσιαπλάσιον. Ὡσαύτως αὐξάνονται εἰς τὸ διακοσιαπλάσιον τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 518, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ/τος 484 τοῦ 1947, 783 καὶ 795 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ποσὰ παραστίμων καὶ παραβόλων διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 823 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4998 τοῦ 1931 Νόμου «περὶ αὐξήσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ περὶ παραβόλου» καὶ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 164) 1946 προβλεπόμενον παράβολον (χρηματικὴ ποινὴ) ὁρίζεται παγίως εἰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας (75.000) ἐξαιρέσει τῶν δικῶν διατροφῆς καὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Νόμου ΒΧΗ' ἐφ' ὧν τὸ παράβολον ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000).

2. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Νόμου ΓΤΠΖ')1909 ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα αὐξάνεται εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000).

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ΒΧΗ' τῆς 8 Ἰουλίου 1899 «περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 292 τοῦ 1945 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων» καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 164)46 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἀγωγαὶ περὶ ἐξώσεως τῶν μισθωτῶν ἀπὸ τοῦ μισθωθέντος κτήματος ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ δύναται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 634—637 τῆς Πολ. Δικονομίας εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

Α') Ἐπὶ μισθώσεων παρατεινομένων ἀναγκαστικῶς δυνάμει ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου, μόνον ἕνεκεν καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἐὰν τὸ καταβαλλόμενον μίσθωμα δὲν εἶναι μεῖζον τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων (80.000) κατὰ μῆνα.

Β') Ἐπὶ μισθώσεων συμβατικῶν: α) ἕνεκεν καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἐὰν τὸ συμπεσωνημένον μίσθωμα δὲν εἶναι μεῖζον τῶν δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) μηνιαίως. β) ἕνεκεν λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐὰν τὸ συμφωνημένον μίσθωμα δὲν εἶναι μεῖζον τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων (80.000) μηνιαίως.

Εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ εἰσαχθῇ κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω διατάξεις πᾶσα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀνωνὴ περὶ ἐξώσεως τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ τοῦ μισθωθέντος κτήματος ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α) ἕνεκεν καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος. β) ἕνεκεν λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως. γ) κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καθ' ἣν διὰ τῆς συμβάσεως τῆς μισθώσεως ἐγγράφως ἀποδεικνυομένης συνεσωνήθη ἡ κατὰ τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου διαδικασίαν ἔξωσις.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἁρμοδιότης κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

2. Τὸ ἐπιτρεπτὸν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως κρίνεται κατὰ τὸν Νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενέσεως τῆς ἐννόμου σχέσεως.

3. Τὸ ἐκκλητὸν κρίνεται κατὰ τὸν Νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐπὶ ἀναγῶν ἢ παραβάσεων ἢ προσεπικλήσεων ἐπιδοθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἀνταγωγῶν ἀσκηθεισῶν ποὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, τὸ ἐκκλητὸν καθορίζεται κατὰ τὸν Νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς παρεμβάσεως ἢ τῆς προσεπικλήσεως.

Ἄρθρον 10.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1011 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4875 τοῦ 1931 Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ Νόμον διδόμενα διὰ τοὺς κρατουμένους διὰ χρέη πρὸς ἰδιώτας εἶναι δραχμαὶ ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες (150.000) κατὰ μῆνα».

Ἄρθρον 11

Πάντα τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ὁριζόμενα ποσὰ δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ-ΝΟΒΑΣ, Ι. ΜΕΛΑΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΜΙΧΑΗΛ, Φ. ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ, Μ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὰ ἐν τῷ Α. Ν. 1484)50 (ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4) λόγῳ ἀρμοδιότητος ὁριζόμενα ποσά, διπλασιάζονται.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΑΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος,

Ἀποδεχόμεθα

τὰς ὑποβληθείσας Ἡμῖν παραιτήσεις τῶν Ὑπουργῶν κ.κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Νικολάου Μπακοπούλου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Λεωνίδου Ἰασονίδου Γενικοῦ Διοικητοῦ Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Δημητρίου Παπαμιχαλοπούλου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

(3)

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος

Διορίζομεν

Ἡμετέρους Ὑπουργούς, τὸν κ. Ἄγγελον Μπουρόπουλον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὸν κ. Παναγιώτην Σπηλιωτόπουλον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τὸν κ. Δημήτρ. Κιουσόπουλον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸν κ. Νικόλαον Μπακόπουλον ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, τὸν κ. Δημήτρ. Παπαμιχαλόπουλον ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ τὸν κ. Σωτ. Στεριόπουλον Ὑπουργὸν Γενικὸν Διοικητὴν Βορείου Ἑλλάδος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

(4)

Περὶ προαγωγῆς καὶ ἱδρύσεως δημοτικῶν σχολείων εἰς τὸν Νομὸν Ἰωαννίνων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4397)29 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 1461)42, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐπιστικοῦ Συμβουλίου Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 8 τῆς 25 Ἰουλίου 1950 πρᾶξιν αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

1) Προάγομεν τὰ κάτωθι δημοτ. σχολεῖα τῆς Ἐκπ)κῆς περιφερείας Ἰωαννίνων ὡς ἀκολούθως : α) τὸ μονοτάξιον δημοτ. σχολεῖον Χαροκοπίου εἰς διτάξιον, β) τὸ τριτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Ἀνατολῆς εἰς τετρατάξιον, γ) τὰ διτάξια δημοτ. σχολεῖα Ἑλληνικοῦ καὶ Μαρμάρων εἰς τριτάξια καὶ δ) τὸ μονοτάξιον νηπιαγωγεῖον Ἀνατολῆς εἰς διτάξιον, ἀπὸ 1.8.1951.

2) Ἱδρύομεν μονοτάξιον δημοτ. σχολεῖον εἰς τὸν συνοικισμὸν Κοτομίστης τῆς Κοινότητος Ἀνατολικῆς Κράψης τῆς ἐκπ)κῆς περιφερείας Ζαγορίου—Μετσόβου, ἀπὸ 1-8-51.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ)τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Παιδείας Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκ)κῶν Ὑφ)γὸς Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

(5)

Περὶ τρόπου καὶ χρόνου συμψηφισμοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος Ν. Δ)τος 53)46 τῆς φορολογικῆς περιόδου 1948)49 εἰς τὸν φόρον Δ' καὶ Ζ' Κατηγοριῶν καθαρῶν προσόδων Α. Ν. 942)1949.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 παράγρ. 6 ἐδ. β' τοῦ Α. Ν. 942)1949 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογίας καθαρῶν προσόδων».

προτάσει τῶν Ἡμετέρων Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 6 τοῦ Α. Ν. 942)1949 προβλεπόμενος συμψηφισμὸς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος Ν. Διατάγματος 53)1946 εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 942)1949 φόρον Δ' καὶ Ζ' Κατηγοριῶν τῶν καθαρῶν προσόδων, θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς τῶν οἰκον. ἐτῶν 1951—52 ἕως καὶ 1955—56, δι' ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ καθ' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων βεβαιωτέου φόρου τοῦ 1)5 τοῦ ὅλου συμψηφιστέου ποσοῦ, βεβαιουμένου οὕτω τελικῶς τοῦ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν ταύτην ὑπολοίπου.

Ἄρθρον 2.

1. Ὡς συμψηφιστέον ποσὸν φόρου ἐπιτηδεύματος Ν. Δ)τος 53)1946 λογίζεται ὁ βεβαιωθεὶς δημόσιος φόρος ἁπασῶν τῶν περιπτώσεων ἄνευ τῆς πολεμικῆς εἰσφορᾶς, τῶν μηνῶν Ἰουλίου 1948 μέχρι 30 Ἰουνίου 1949.

2. Εἰδικῶς, ἐπὶ ὁμορρύθμων ἑταίρων τῶν ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν, ὡς καὶ ἐπὶ ἑτερορρύθμων ἑταίρων τῶν ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν, πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ συμψηφιστέου ποσοῦ κατανέμεται ὁ εἰς βάρος τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρείας βεβαιωθεὶς φόρος τῆς φορολογικῆς περιόδου 1948)49 εἰς μέρη ἀνάλογα τῆς συμμετοχῆς ἑκάστου ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου μέλους εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.

3. Προκειμένου περὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐμπορίας σύκων, σταφίδων καὶ βρωσίμων ἐλαιῶν, ὡς καὶ τῶν προμηθευτῶν καὶ ἐργολάβων τῶν ὑπαχθέντων εἰς κατάταξιν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 942)1949 διὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1949)50, ὡς συμψηφιστέον ποσὸν φόρου λαμβάνεται ὁ κατὰ τὸν εἰδικὸν τρόπον καταβληθεὶς φόρος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προμηθείας ἢ ἐργολαβίας πλέον τοῦ φόρου τῆς κατατάξεως τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου 1948)49, ὅπου συντρέχει περίπτωσις.

Ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου ταύτης καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ συμψηφισμοῦ, ὁ συμψηφισμὸς τοῦ 1)5 τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῆς φορολογικῆς περιόδου 1948)49, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν συνήθη διαδικασίαν δι' ἐκδόσεως συμψηφιστικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιουμένου τὸν συμψηφισμόν, ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν δικαιολογητικῶν ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου τοῦ οἰκον. ἔτους 1951)52 ὁ συμψηφισμὸς τοῦ ὑπολοίπου φόρου ἐξ ἑκάστου τῶν ἑπομένων οἰκ. ἐτῶν 1952)53 ἕως καὶ 1955)56 ἐνεργεῖται κατὰ τὴν βεβαίωσιν δι' ἐκπτώσεως τοῦ 1)5 τοῦ ὅλου συμψηφιστέου ποσοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1951

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (6)

Πρᾶξις 892, τῆς 20 Ἰουλίου 1951

Περὶ μειώσεως τοῦ φόρου Δημοσίων Θεαμάτων εἰς πόλεις κάτω τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν: 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 833)1951 πρᾶξιν αὐτοῦ, «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», 2) τὴν ὑφισταμένην ἀνάγκην ἐλαφρύνσεως τῆς φορολογίας τῶν εἰς τὰς μικρὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις λαμβανόντων χώραν θεαμάτων καὶ 3) σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι

I. Τὰ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 833)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθοριζόμενα φορολογικὰ ποσοστὰ μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ προκειμένου περὶ θεαμάτων διδομένων εἰς πόλεις πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων.

II. Ἡ ἀνωτέρω μείωσις δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ θεαμάτων διδομένων εἰς λουτροπόλεις καὶ ἐν γένει τόπους θερινῆς διαμονῆς.

III. Τὰ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων προάστεια πόλεων δὲν θεωροῦνται ὡς αὐτοτελεῖς πόλεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν παροῦσαν ὑπ' ἀριθ. 892 πρᾶξιν τὴν ἥτις τελοῦσα ὑπὸ Νομοθετικὴν κύρωσιν, θέλει ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1951 δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1951

Ὁ Γραμματεὺς
τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ΣΤ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)